

full DOMINICAL

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU I COLL
Bisbe de Terrassa

Jesús, Messies pobre

El títol d'aquesta carta és un dels que el papa Lleó posa en la seva exhortació pastoral *Dilexi Te*, de recent publicació. La proximitat de les festes de Nadal, i també de la Campanya de Nadal de Càritas que estem realitzant, ens ha de moure a tenir-ho ben present. El mateix Jesús, recorda el pontífex, «es presenta al món no només com a Messies pobre sinó com a Messies dels pobres i per als pobres» (núm. 19). El fonament d'aquesta acció caritativa és precisament la caritat, l'amor de Déu per als més necessitats.

De fet, la nostra acció caritativa i social no és de cap manera un apèndix en la nostra fe cristiana, sinó que constitueix un dels tres pilars de la vida de l'Església, juntament amb la celebració dels Misteris de la Fe i la Predicació de la Paraula, i troba el seu sentit més profund en Jesucrist, que s'encarna i es fa home assumint la nostra carn, pobre i pecadora.

Des d'aquesta perspectiva del Senyor que ve a nosaltres, mirem la campanya de Nadal de Càritas com una nova oportunitat per compartir amb els que menys tenen una part dels nostres béns, que no són riqueses ni tresors, sinó la pregària per ells, la solidaritat i la denúncia de les injustícies, i la nostra col·laboració econòmica també. Tots ens sentim responsables dels nostres germans més pobres perquè són de la nostra família, són els nostres germans.

El Sant Pare ens recorda en la seva exhortació pastoral que «Déu mostra pre-

FEM QUE
TENIR UNA
VIDA DIGNA
NO SIGUI
QÜESTIÓ DE SORT

MENTRE HI HAGI PERSONES,
HI HA ESPERANÇA

dilecció envers els pobres, a ells adreça la paraula d'esperança i d'alliberament del Senyor i, per això, fins i tot en la condició de pobresa o debilitat, ja ningú s'ha de sentir abandonat. I l'Església, si vol ser de Crist, ha de ser l'Església de les Benaurances, una Església que fa espai als petits i camina pobra amb els pobres, un lloc on els pobres tenen un espai privilegiat» (núm. 20).

El lema de la campanya d'enguany, «Fem que tenir una vida digna no sigui qüestió de sort», incideix en la dignitat de la vida de

les persones, que no és qüestió de tenir bona o mala sort en la vida, sinó que hi ha unes causes que provoquen aquestes situacions i davant les quals els cristians no podem restar indiferents. En definitiva es tracta de posar en pràctica les actituds que trobem en Jesús a l'evangelí, la compassió i la misericòrdia, que el mateix Senyor va elevar a la categoria de Benaurances.

El papa Lleó, però, amb una mirada realista reflexiona i ens diu que «moltes vegades em pregunto per què, tot i que les Sagrades Escriptures són tan precises a propòsit dels pobres, molts continuen pensant que poden excloure els pobres de les seves atencions» (núm. 23). Hem d'afirmar que la nostra fe ens compromet a no excloure ningú de les nostres atencions. Campanyes com la de Nadal i totes les activitats i projectes que es porten a terme des de moltes institucions d'Església són signes de la predilecció i de l'amor de Déu a aquestes persones, germans nostres, més necessitats. Com ens diu el papa Lleó són membres de la nostra família, i aquesta atenció no ha de quedar reduïda a unes campanyes o institucions, ha de formar part tot l'any del nostre cor de cristians.

A les portes de la celebració del Nadal, se'ns ofereix una nova oportunitat d'expressar l'amor que hem rebut de Déu, l'amor que ell ens té, en gestos concrets de proximitat, d'estimació i de solidaritat. Sens dubte que aquesta serà una bona preparació per al Nadal del Senyor.

ENTREVISTA

Un filòsof de referència

ANDREU GRAU ARAU

Enguany es compleixen 800 anys del naixement de Tomàs d'Aquino, un dels grans filòsofs de la història. La seva lectura ajuda a reflexionar sobre molts aspectes de la vida i, com afirma el professor convidat de la Facultat de Filosofia (AUSP) i membre de la Societat Catalana de Filosofia, «per a ser crítics amb el que és injust, per a reconèixer el que és coherent, per a deixar de tenir prejudicis».

Per què Tomàs d'Aquino és un filòsof de referència?

Principalment, per haver determinat i definit els conceptes bàsics de la filosofia, i haver-los coordinat coherentment. Aquesta organització, a partir de la filosofia aristotèlica, ha tingut un paper essencial en l'organització de les diverses parts del saber filosòfic, especialment de la metafísica. També és el representant d'una de les línies de l'escolàstica, la que avui coneixem com a tomista, que defensa l'existència d'una concòrdia entre raó i fe.

Tomàs d'Aquino cristianitza la filosofia d'Aristòtil?

En el camp de la moral, accepta la teoria aristotèlica de la felicitat i de les virtuts, però insistirà en el fet que la satisfacció plena de l'home es troba en la contemplació beatífica de Déu en el més enllà, i que per sobre de les virtuts cardinals, hi ha les teològals. Això no obstant, el llenguatge tècnic d'Aristòtil li servirà per a ordenar i especificar les grans aportacions ètiques del cristianisme.

Com entendria avui el transhumanisme?

Com ho entendria, no m'atreveixo a dir-ho; però el que sí que podem sostenir és que la filosofia de Tomàs pot oferir arguments suficients, sobretot en els terrenys de l'antropologia i de l'ètica, perquè els seus defensors complementin algunes de les seves tesis o hi trobin limitacions en algunes de les seves afirmacions sobre les possibilitats que té l'home de modificar-se com a tal o de canviar la seva situació per a millorar la seva vida.

Òscar Bardají i Martín

GLOSSA

Un cor que cercava Nadal

Fa pocs dies, l'Església ha reconegut sant Joan Enric Newman com a doctor de l'Església, confirmant així la profunditat espiritual i teològica d'aquest anglès del segle XIX, convertit de l'anglicanisme al catolicisme. Newman va ser, per damunt de tot, un buscador incansable de la veritat, un home que unia la raó i la fe, la reflexió profunda i la vida del cor. El seu lema, *Cor ad cor loquitur* (el cor parla al cor), resumeix la seva manera de viure l'Evangeli: des de la interioritat, en diàleg amb Déu.

En un dels seus poemes més bells, Newman es pregunta: «Com podré celebrar la meua festa natalenca amb la deguda solemnitat, mancat de la presència del Summe Sacerdot, de qui en brollen les seves glòries?»

No parla només d'una nostàlgia espiritual, sinó d'una recerca de la presència de Crist. Les campanes sonen al seu voltant, però ell se sent estranger, lluny de la veritable Llar. És l'experiència de tants creients que, enmig

de les llums i el soroll, senten l'anhel de quelcom més profund: la vinguda del Senyor.

L'Advent ens convida precisament a això: a reconèixer la nostra espera. No és temps de consumisme ni de presses, sinó d'obrir espai al Déu que es fa petit. Newman va comprendre que el misteri de Nadal no se celebra amb guarniments, sinó amb un cor disposat. Només qui se sap pelegrí pot acollir el Déu que ve com un Infant.

En aquests dies previs a Nadal, la seva veu ens recorda que la fe no és una teoria, sinó una amistat viva amb Crist. Que cada campana que soni a les nostres parròquies de Catalunya ens trobi vigilants i joiosos, amb el cor preparat per acollir l'Emmanuel, el Déu amb nosaltres.

«El Senyor no deixa mai d'obrar silenciosament; els seus camins no són els nostres camins, i el seu temps no és el nostre temps.»

Sant Joan Enric Newman

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

Abrir los corazones a la esperanza

HNA. M. DE LOS ÁNGELES MAESO ESCUDERO

Franciscana de los Sagrados Corazones

En Adviento nos preparamos para un encuentro cercano. Sabemos que el Señor está cerca; dispuesto siempre a auxiliarnos en nuestras necesidades y dolencias, nuestros anhelos y esperanzas ¡Alegrémonos!

En la vivencia de esta esperanza y alegría, el gran evento del Jubileo de los Presos, que hoy se celebra, convocado justamente al acercarnos a la clausura de este año 2025, nos aporta una significativa profundización espiritual.

Si es de destacar la gran relación del papa Francisco con el mundo carcelario, es verdaderamente revelador que tras las apertura de la Puerta Santa en la Basílica de San Pedro en la noche de Navidad, en la siguiente jornada, abrió la segunda puerta en la cárcel

romana de Rebibbia. El Santo Padre les dijo: «He querido abrir de par en par la Puerta, hoy, aquí. La primera la he abierto en San Pedro, la segunda es vuestra. Es un bonito gesto el de abrir de par en par, abrir: abrir las puertas. Pero más importante es lo que significa: es abrir el corazón. Corazones abiertos. Y esto hace la fraternidad».

Pedimos a María, Madre de la Esperanza, que sepamos acercarnos a los privados de algún tipo de falta de libertad. Que Ella nos auxilie para que todos nosotros, atados por lazos materiales o espirituales, nos abramos a la esperanza. «La gracia de un Jubileo es abrir de par en par, abrir, y sobre todo abrir los corazones a la esperanza. ¡La esperanza no decepciona nunca!» (cfr Rm 5,5).

Lectures de la missa diària i santoral

15. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Nm 24,2-7.15-17a / Sl 24 / Mt 21, 23-27]. Sant Valerià, bisbe; sant Urber, prev. a Ossa; santa Cris- tiana (Nina), esclava mr.; santa Sílvia, vg.; beat Bonaventura de Pistoia, prev. servita.

16. □ Dimarts [So 3,1-2.9-13 / Sl 33 / Mt 21,28-32]. Sant Josep Manyanet (1833-1901), prev. d'Urgell, nat a Tremp, fund. Fills i Filles de la Sagrada Família (SF, 1870). Sants Ananies, Azaries i Misael, joves companys de Daniel; santa Albina, vg. i mr.; santa Adelaida (o Alícia) de Borgonya (s. X); beata Maria dels Àngels, vg. carmelitana.

17. ■ Dimecres [Gn 49,1-2.8-10 / Sl 71 / Mt 1,1-17]. Sant Joan de Mata, prev. provençal, cofund. Trinitaris (OSST, 1198); sant Llätzer, germà de Marta i Maria, de Betània, ressuscitat per Jesús; sant Esturmí, abat; sant Franc de Sena.

18. ■ Dijous [Jr 23,5-8 / Sl 71 / Mt 1, 18-24]. Mare de Déu de l'Esperança, o bé Expectació del part, anomenada popularment «de la O» (antífones); sant Gracià, bisbe; sant Adjutori, mr.

19. ■ Divendres [Jt 13,2-7.24-25a / Sl 70 / Lc 1,5-25]. Sant Nemesi, mr.; sant Anastasi I, papa (399-401) i mr.; beat Urbà V, papa (occità, 1362-1370); santa Fausta, mare de família mr.; santa Eva, mare dels humans.

20. ■ Dissabte [Is 7,10-14 / Sl 23 / Lc 1,26-38]. Sant Benjamí, patriarca. Sant Domènec (Domingo) de Silos, abat benedictí; sant Macari, prev. i mr.

21. ■ † Diumenge vinent, diumenge IV d'Advent (lit. hores: 4a setm.) [Is 7,10-14 / Sl 23 / Rm 1,1-7 / Mt 1,18-24]. Sant Pere Canisi (1521-1597), prev. jesuïta i doctor de l'Església, nat a Nimega. Sant Severí, bisbe i mr.; sant Glicerí, prev. i mr.; sant Temístocles, mr.

DIUMENGE III D'ADVENT

Lectura del llibre d'Isaïes (Is 35,1-6a.10)

La terra eixuta i el desert estan de festa, d'alegria l'estepa floreix. La seva florida s'esbadella com l'iris, s'engalana i crida de goig. Li han estat donades la glòria del Líban, les gales del Carmel i de Saron. Són ells els qui veuran la glòria del Senyor, la majestat del nostre Déu. Enrobustiu les mans que es deixen caure, afermeu els genolls que no s'aguanten. Digueu als cors alarmats: Sigueu valents, no tingueu por! Aquí teniu el vostre Déu que ve per fer justícia; la paga de Déu és aquí, és ell mateix qui us ve a salvar. Llavors es desclouran els ulls dels cecs i les orelles dels sords s'obriran; llavors el coix saltarà com un cérvol i la llengua del mut cridarà de goig.

Tornaran els que el Senyor ha rescatat, entraran a Sió cridant de goig i una alegria eterna coronarà els seus caps. Hi haurà festes i alegria, i fugiran les penes i els gemecs.

Salm responsorial (145)

R. Senyor, veniu a salvar-nos.

El Senyor fa justícia als oprimits, / dona pa als qui tenen fam. / El Senyor deslliura els presos. R.

El Senyor dona la vista als cecs, / el Senyor redreça els vençuts. / El Senyor estima els justos; / el Senyor guarda els forasters. R.

El Senyor manté les viudes i els orfes, / i capgira els camins dels injustos. / El Senyor regna per sempre, / és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

Lectura de la carta de sant Jaume (Jm 5,7-10)

Tingueu paciència, germans, fins que vingui el Senyor. Mireu com el pagès espera els fruits preciosos de la terra, prenent paciència fins que les pluges primerenques i tardanes l'hauran assonada. Igualment vosaltres tingueu paciència, refermeu els vostres cors, que la vinguda del Senyor és a prop. Germans, no us queixeu els uns dels altres, perquè no hàgiu de ser jutjats; penseu que el jutge ja és a les portes. ¿Voleu, germans, un exemple de paciència en els mals tractes? Preneu el que us donen els profetes que van parlar en nom del Senyor.

✠ Lectura de l'Evangeli segons sant Mateu (Mt 11,2-11)

En aquell temps, Joan, que era a la presó, va sentir dir el que feia Crist, i va enviar els seus deixebles per preguntar-li: «¿Sou vós el qui ha de venir o n'hem d'esperar un altre?». Jesús els va respondre: «Aneu a anunciar a Joan el que veieu i el que heu sentit dir: els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos queden purs, els sords hi senten, els morts ressusciten, els desvalguts senten l'anunci de la Bona Nova i feliç aquell que no quedarà decebut de mi». Mentre ells se n'anaven, Jesús es posà a parlar a la gent de Joan: «¿Què heu sortit a veure al desert? ¿Una canya sacsejada pel vent? Doncs, ¿què hi heu sortit a veure? ¿Un home vestit delicadament? Els qui porten vestits delicats viuen als palaus dels reis. Doncs, ¿què hi heu sortit a veure? ¿Un profeta? Sí, ho puc ben dir, i més que profeta: és aquell de qui diu l'Escriptura: "Jo envió davant teu el meu missatger, perquè et prepari el camí". Us ho dic amb tota veritat: Entre tots els que les mares han portat al món no n'hi ha hagut cap de més gran que Joan Baptista; tanmateix el més petit al Regne del cel és més gran que ell».

Lectura del libro de Isaías (Is 35,1-6a.10)

El desierto y el yermo se regocijarán, se alegrará la estepa y florecerá, germinará y florecerá como flor de narciso, festejará con gozo y cantos de júbilo. Le ha sido dada la gloria del Líbano, el esplendor del Carmelo y del Sarón. Contemplarán la gloria del Señor, la majestad de nuestro Dios. Fortaleced las manos débiles, afianzad las rodillas vacilantes; decid a los inquietos: «Sed fuertes, no temáis. ¡He aquí vuestro Dios! Llega el desquite, la retribución de Dios viene en persona y os salvará».

Entonces se despegarán los ojos de los ciegos, los oídos de los sordos se abrirán; entonces saltará el cojo como un ciervo. Retornan los rescatados del Señor. Llegarán a Sión con cantos de júbilo: alegría sin límite en sus rostros. Los dominan el gozo y la alegría. Quedan atrás la pena y la aflicción.

Salmo responsorial (145)

R. Ven, Señor, a salvarnos.

El Señor mantiene su fidelidad perpetuamente, / hace justicia a los oprimidos, / da pan a los hambrientos. / El Señor liberta a los cautivos. R.

El Señor abre los ojos al ciego, / el Señor endereza a los que ya se doblan, / el Señor ama a los justos. / El Señor guarda a los peregrinos. R.

Sustenta al huérfano y a la viuda / y trastorna el camino de los malvados. / El Señor reina eternamente, / tu Dios, Sión, de edad en edad. R.

Lectura de la carta del apóstol Santiago (Sant 5,7-10)

Hermanos, esperad con paciencia hasta la venida del Señor. Mirad: el labrador aguarda el fruto precioso de la tierra, esperando con paciencia hasta que recibe la lluvia temprana y la tardía. Esperad con paciencia también vosotros, y fortaleced vuestros corazones, porque la venida del Señor está cerca. Hermanos, no os quejéis los unos de los otros, para que no seáis condenados; mirad: el juez está ya a las puertas. Hermanos, tomad como modelo de resistencia y de paciencia a los profetas que hablaron en nombre del Señor.

✠ Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 11,2-11)

En aquel tiempo, Juan, que había oído en la cárcel las obras del Mesías, mandó a sus discípulos a preguntarle: «¿Eres tú el que ha de venir o tenemos que esperar a otro?». Jesús les respondió: «Id a anunciar a Juan lo que estáis viendo y oyendo: los ciegos ven y los cojos andan; los leprosos quedan limpios y los sordos oyen; los muertos resucitan y a los pobres son evangelizados. ¡Y bienaventurado el que no se escandalice de mí!».

Al irse ellos, Jesús se puso a hablar a la gente sobre Juan: «¿Qué salisteis a contemplar en el desierto, una caña sacudida por el viento? ¿O qué salisteis a ver, un hombre vestido con lujo? Mirad, los que visten con lujo habitan en los palacios. Entonces, ¿a qué salisteis?, ¿a ver a un profeta? Sí, os digo, y más que profeta. Este es de quien está escrito: "Yo envío a mí mensajero delante de ti, el cual preparará tu camino ante ti". En verdad os digo que no ha nacido de mujer uno más grande que Juan el Bautista; aunque el más pequeño en el reino de los cielos es más grande que él».

COMENTARI

Alegria

MN. JOAN RODRÍGUEZ I GÓMEZ

Canonge de la Catedral de Barcelona

Abans de la reforma litúrgica del Concili Vaticà II, quan la celebració es feia en llatí, al tercer diumenge d'Advent se'l coneixia com a *Dominica Gaudete*, diumenge de l'alegria. *Gaudete* (alegreu-vos) era la primera paraula del cant d'Introducció.

L'Evangeli d'aquest diumenge, com el del passat diumenge, torna a parlar de Joan el Baptista, màrtir de l'esperança, que va viure amb paciència activa i ens situa en l'alegria. Joan, des de la presó, envia dos dels seus deixebles a preguntar a Jesús qui era i el Messies els respon amb les seves obres. Ser cristià no consisteix en parlar. L'home no es mesura per les paraules sinó pel que fa. Hi ha persones que fan molt i parlen poc. Val més un cor sense paraules que paraules sense cor. Ser cristià no és saber molt de la Bíblia, saber molt de Déu, etc. Totes aquestes coses són bones i necessàries, cal que ens formem cada dia, però ser cristià és viure com Crist, viure cristianament.

Explica una historieta que un home ja gran, casat, es va convertir al cristianisme i es va batejar. Vet aquí un baptisme d'adult! Un company de feina, que tampoc era batejat, amb to de burla, li va dir: «T'has fet cristià. Molt bé, molt bé. Digues: qui és Crist, on va néixer, on va morir?». El pobre home, nou-convers, era analfabet i no podia respondre a tantes preguntes i li va contestar: «Jo no tinc cap per aprendre tantes coses però et puc dir que, abans de batejar-me, jo era un borratxo que maltractava la meva dona i els meus fills que em tenien molta por. Des que soc cristià no m'he tornat a emborratxar ni maltractar la meva dona i els meus fills ja no em tenen por, sinó que m'estimen molt.»

Joan Baptista era a la presó perquè, quan maren els injustos, els bons han de patir. Jesús no ens ofereix paraules sinó les seves obres: «Els cecs hi veuen, els invàlids caminen, els leprosos es tornen purs, els sords hi senten i als pobres se'ls anuncia la Bona Nova». Tot això és motiu d'alegria. Les obres, les bones obres de bondat són signes de salvació. L'esperança cristiana, la de qui ha assimilat l'Evangeli, allibera i salva. Per a un cristià Nadal sempre és a prop. Ens cal viure sempre amb esperit d'Advent, amb paciència activa i esperança joiosa, perquè també, cada dia, sigui Nadal.

VIDA DIOCESANA

Agenda

Dimarts 16 de desembre, a les 17 h.

El Sr. Bisbe presideix la Missa a la parròquia de la Sagrada Família de Sabadell amb motiu de la trobada de Nadal de Càritas arxiprestal.

Dijous 18 de desembre, a les 19 h.

El Sr. Bisbe presideix la celebració de Nadal a l'Escola diocesana Mare de Déu de la Salut a Sabadell. / **A les 19 h.**, celebració de la Missa en ritus hispanomossàrab a les Esglésies de Sant Pere en la festa de la Mare de Déu de l'Esperança presidida per Mn. Joan Hernández.

Dissabte 20 de desembre, a les 17 h.

El Sr. Bisbe assisteix a la representació dels pastorets de la parròquia en el Centre Cultural de Cardedeu. / **A les 19 h.**, celebració dels 50 anys de la parròquia de Badia del Vallès.

Diumenge 21 de desembre.

Col·lecta de Nadal a favor de Càritas Diocesana. / **A les 11 h.**, inici de ministeri de fra Miguel Coronado OFM, a la parròquia de Sant Francesc d'Assís de Sabadell. / **A les 14 h.**, dinar de Nadal de l'Hospitalitat interdiocesana de la Mare de Déu de Lourdes a Barcelona.

Notícies

Trasllat de les restes de la beata Josefina Sauleda, OP. Dilluns 1 de desembre, a la tarda, va tenir lloc el trasllat de les restes de la beata Josefina Sauleda Paulís OP (1885-1936), que estava enterrada en l'extint monestir de Montsió, a Esplugues de Llobregat, fins al Monestir de Sant Domènec de Guzmán de dominiques, a Sant Cugat del Vallès. Va presidir la Missa Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa, i estigué acompanyat per Mons. Xabier Gómez OP, bisbe de Sant Feliu del Llobregat, on es trobava l'extint monestir.

Reunió de la Comissió de Sosteniment. Dimecres 3 de desembre es va reunir la Comissió de Sosteniment de la diòcesi. Es va presentar l'anàlisi de la situa-

ció de l'economia de les parròquies per part del Sr. Antoni Agustín, consultor de màrqueting, i es va reflexionar i presentar tot un conjunt de propostes per incentivar la corresponsabilitat i la participació dels laics en el sosteniment econòmic.

30 anys del Centre Sara a Sabadell.

El Centre Sara va celebrar, el divendres 5 de desembre, el seu 30è aniversari amb un acte institucional a Sabadell, a la parròquia del Santíssim Salvador. Va presidir l'esdeveniment Mons. Salvador Cristau, bisbe de Terrassa, acompanyat per la Sra. Mònica Martínez, directora general, i la Sra. Sílvia Pérez, regidora de Salut de l'Ajuntament de Sabadell. Participaren representants d'institucions, treballadors de Càritas, voluntaris i, especialment, usuaris del Centre al llarg d'aquests anys. Durant l'acte hi hagueren intervencions diverses explicant la trajectòria d'aquest centre, expressió de la caritat cristiana envers els més necessitats.

VII Caminada solidària de Càritas a Terrassa.

Més de 250 persones van caminar, el passat 29 de novembre, des de Terrassa fins a la parròquia Mare de Déu del Roser de les Fonts, en la VII Ca-

minada Solidària de Càritas Arxiprestal de Terrassa. Nens, joves, adults i fins i tot un bon nombre de gent gran van recórrer prop de 5 quilòmetres en benefici de les iniciatives de Càritas. Gràcies a l'aportació solidària de cada inscripció, l'entitat podrà sufragar més activitats caritatives a la ciutat de Terrassa.

Reconeixement a les escoles de la diòcesi.

La diòcesi té cinc centres educatius que formen part de la Fundació Escola i Vida. A través de la seva acció incideix en l'educació integral de la persona des dels principis de l'humanisme cristià. En aquesta missió eclesial de treballar per l'excel·lència humana, s'ha fet públic que l'Escola diocesana Mare de Déu de la Salut ha estat el centre educatiu a Catalunya que ha tret la nota més alta a les PAU (Proves d'Accés a la Universitat).

CARTA DOMINICAL

† SALVADOR CRISTAU COLL
Obispo de Terrassa

Jesús, Mesías pobre

Este es uno de los títulos que el papa León pone en su exhortación pastoral *Dilexi Te*, de reciente publicación. La proximidad de las fiestas de Navidad y también de la Campaña de Navidad de Càritas que estamos realizando debe movernos a tenerlo presente. El mismo Jesús, recuerda el pontífice «se presenta al mundo no sólo como Mesías pobre sino como Mesías de los pobres y para los pobres» (n. 19). El fundamento de esa acción caritativa es precisamente la caridad, el amor de Dios para los más necesitados.

De hecho, nuestra acción caritativa y social no es, en modo alguno, un apéndice en nuestra fe cristiana, sino que constituye uno de los tres pilares de la vida de la Iglesia, junto con la celebración de los Misterios de la Fe y la Predicación de la Palabra, y encuentra su sentido más profundo en Jesucristo que se encarna y se hace hombre asumiendo nuestra carne pobre y pecadora.

Desde esta perspectiva del Señor que viene a nosotros afrontamos la campaña de Navidad de Càritas como una nueva oportunidad para

compartir con quienes menos tienen una parte de nuestros bienes, que no son riquezas ni tesoros, sino la oración por ellos, la solidaridad y la denuncia de las injusticias y nuestra colaboración económica también. Todos nos sentimos responsables de nuestros hermanos pobres por ser de nuestra familia, son nuestros hermanos.

El Papa nos recuerda en su exhortación pastoral que «Dios muestra predilección hacia los pobres, a ellos dirige la palabra de esperanza y de liberación del Señor y, por eso, incluso en la condición de pobreza o debilidad, ya nadie debe sentirse abandonado. Y la Iglesia, si quiere ser de Cristo, debe ser la Iglesia de las Bienaventuranzas, un lugar en el que los pobres tienen un espacio privilegiado» (n. 20).

El lema de la campaña de este año, «Hagamos que tener una vida digna no sea cuestión de suerte», incide en la dignidad de la vida de las personas, que no es cuestión de tener buena o mala suerte en la vida, sino que hay unas causas que

provocan estas situaciones y ante las que los cristianos no podemos permanecer indiferentes. En definitiva, se trata de poner en práctica la actitud que encontramos en Jesús en el evangelio, la compasión y la misericordia, que el mismo Señor elevó a la categoría de Bienaventuranzas.

Pero el papa León con una mirada realista reflexiona y nos dice que «muchas veces me pregunto por qué, aunque las Sagradas Escrituras son tan precisas a propósito de los pobres, muchos siguen pensando que pueden excluir a los pobres de sus atenciones» (n. 23). Debemos afirmar que nuestra fe no nos permite excluir a nadie de nuestra atención. Campañas como la de Navidad o todas las actividades y proyectos que se llevan a cabo desde muchas instituciones de Iglesia se convierten en signos de esta predilección, cercanía con las personas más vulnerables y necesitadas, que son también hermanos nuestros, miembros de la misma familia. Y esa predilección y atención no debe quedar reducida a unas campañas o instituciones, debe formar parte todo el año de nuestro corazón de cristianos.

Preparándonos para la celebración de la Navidad, se nos ofrece una nueva oportunidad de expresar el amor que hemos recibido de Dios, el amor que él nos tiene en gestos concretos de proximidad, cariño y solidaridad. Sin duda que ésta será una buena preparación para la Navidad del Señor.

BISBAT D TERRASSA

SEGUEIX-NOS A LES XARXES SOCIALS!!!

